

394R1626

6.7.94

EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI

N:o L 171/1

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1626/94,

annettu 27 päivänä kesäkuuta 1994,

tietyistä Välimeren kalavarojen teknisistä säilyttämistoimenpiteistä

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen⁽¹⁾,ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon⁽²⁾,ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽³⁾,

sekä katsoo, että

Välimeren kalavarojen säilyttämistä ja hoitoa ei ole säännelty yhteisön tasolla yhteisen kalastuspolitiikan kymmenen ensimmäisen soveltamisvuoden aikana, koska tällä merellä on sen ominaisuuksien vuoksi vaikeampaa soveltaa Atlantilla ja Pohjanmerellä vuodesta 1983 sovellettujen sääntöjen kaltaisia sääntöjä,

on kuitenkin aika tullut ratkaista Välimeren kalavaroihin liittyviä ongelmia ottamalla käyttöön yhdenmukaistettu, Välimerelle soveltuva hoitojärjestelmä ottaen huomioon alueella voimassa olevan kansallisen sääntelyn ja tehden siihen tasapainoisella tavalla ja tarvittaessa asteittain kalakantojen suojelun tarpeelliseksi tekemiä mukautuksia,

yhteisön on myös pyrittävä kaikkien rannikkovaltioiden kanssa toteuttamaan yhteinen Välimeren kalavarojen hoito- ja hyväksikäyttöpoliittikka; tässä asetuksessa tarkoitettu hoitojärjestelmä käsittää Välimeren kalavarojen kalastukseen liittyvät, jonkin kolmannen maan yhteisön satamasta käsin harjoittamat toimet,

olisi kiellettava pyydykset, joiden käyttö Välimerellä vahingoittaa voimakkaasti meriympäristöä tai kalakantojen tilaa; rannikkoalueesta olisi varattava osa valikoivimmille pyydyksille, joita käyttävät lähivesikalastajat; poike-ten tietyistä kalavarojen teknisistä säilyttämistoimenpiteis-

tä 7 päivänä lokakuuta 1986 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3094/86⁽⁴⁾ maantieteellisistä alueista, kyseisen asetuksen ajoverkkoja ja kierrenuottia koskevia säännöksiä sovelletaan jo Välimerellä,

olisi määritettävä tärkeimpien Välimerellä käytettyjen pyydysten ominaisuudet, erityisesti niiden vähimmäissilmäkoot, sekä tiettyjen kala-, äyriäis- ja nilviäislajien ja muiden Välimeren erityiskalatuotteiden vähimmäiskoot niiden liikakäytön välttämiseksi,

samoin on alamittaisten yksilöiden laajaa pyytämistä aiheuttavien tilanteiden välttämiseksi suojeltava tiettyjä alueita, joille poikaset ovat keskittyneet, ottaen huomioon alueella vallitsevat elolliset erityisolosuhteet; lisäksi niin yhteisön kuin kansallisen lainsäätäjän olisi Välimerellä harjoitettavan kalastuksen sääntöjä vahvistaessaan otettava huomioon herkiksi tai uhanalaisiksi tunnustettujen lajien ja ympäristöjen erityistarpeet,

tätä asetusta ei pitäisi soveltaa tieteellisessä tutkimuksessa tarvittavaan toimintaan, jotta tutkimustyön tekemistä ei haitattaisi,

olisi voitava soveltaa kansallisia toimenpiteitä, jotka täydentävät tässä asetuksessa käyttöön otetun järjestelmän vähimmäisvaatimuksia tai ylittävät ne, tai kalastustoimintaa harjoittavien eri toimijoiden välisiä suhteita säänteleviä toimenpiteitä; tällaisia toimenpiteitä voidaan pitää voimassa tai ottaa käyttöön, jollei komission suorittamasta niiden yhteensopivuutta yhteisön oikeuden kanssa ja niiden yhdenmukaisuutta yhteisen kalastuspolitiikan kanssa koskevasta tutkimuksesta muuta johdu,

tämän asetuksen säännösten sallimat kansalliset toimenpiteet olisi hyväksyttävä rajoitetuksi ajaksi ja noudattaen menettelyä, jolla taataan mahdollisimman vähän kalava-

(1) EYVL N:o C 5, 9.1.1993, s. 6 ja EYVL N:o C 306, 12.11.1993, s. 10

(2) EYVL N:o C 255, 20.9.1993, s. 237

(3) EYVL N:o C 201, 26.7.1993, s. 27

(4) EYVL N:o L 288, 11.10.1986, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 3919/92 (EYVL N:o L 397, 31.12.1992, s. 1).

roihin ja yhteisön kalastajiin kohdistuvia kielteisiä vaikutuksia,

yhteisön kalastus- ja vesiviljelyjärjestelmän perustamisesta 20 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3760/92⁽¹⁾ 2 artiklan 2 kohdassa velvoitetaan jäsenvaltiot huolehtimaan siitä, että muu kuin ammattimaisesti harjoitettava kalastustoiminta ei vaaranna yhteiseen kalastuspolitiikkaan kuuluvien kalavarojen säilyttämistä ja hoitoa; tällä velvoitteella on erityistä merkitystä Välimerellä siellä harjoitetun toiminnan laajuuden vuoksi, ja kalavarojen tilalle toiminnasta mahdollisesti aiheutuvia kielteisiä vaikutuksia on rajoitettava, ja

yhteisö on allekirjoittanut Yhdistyneiden kansakuntien merioikeusyleissopimuksen, joka sisältää meren elollisten luonnonvarojen säilyttämistä ja hoitoa koskevat periaatteet ja säännöt,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Tätä asetusta sovelletaan kaikkeen kalastustoimintaan tai kaikkeen siihen liittyvään toimintaan 5° 36' läntisen pituuspiirin itäpuolella olevilla Välimeren merivesillä, jotka kuuluvat jäsenvaltioiden suvereniteettiin ja lainkäyttövaltaan, laguuneja ja lampia lukuun ottamatta. Sitä sovelletaan myös tällaiseen toimintaan, jota yhteisön alukset harjoittavat Välimerellä kyseisten vesialueiden ulkopuolella.

2. Jäsenvaltiot, joilla on rantaa Välimerellä, voivat säätää lakeja 1 kohtaan kuuluvilla aloilla, muu kuin ammattimaisesti harjoitettu kalastus mukaan lukien, toteuttaen lisätoimenpiteitä tai tässä asetuksessa käyttöön otetun järjestelmän vähimmäisvaatimukset ylittäviä toimenpiteitä, jotka ovat yhteisön lainsäädännön kanssa yhteensopivia ja yhteisen kalastuspolitiikan mukaisia.

Näitä toimenpiteitä toteuttaessaan jäsenvaltioiden on valvottava erityisesti liitteessä I olevien herkkien tai uhanalaisten lajien ja ympäristöjen suojelua.

3. Komissiolle on ajoissa ilmoitettava kaikista hankkeista, joilla aiotaan ottaa käyttöön tai muuttaa kansallisia kalavarojen säilyttämistä ja hoitotoimenpiteitä, jotta se voisi esittää huomautuksensa asetuksen (ETY) N:o 3094/86 14 artiklassa säädettyjä menettelyjä noudattaen.

2 artikla

1. Myrkyllisten, huumavien tai syövyttävien aineiden, sähköiskuja tuottavien laitteiden ja räjähteiden käyttö kalastukseen ja aluksella säilyttäminen on kielletty.

(¹) EYVL N:o L 389, 31.12.1992, s. 1

2. Hinattavien pyydysten (erityisesti *Saint Andrew's cross*) käyttö korallien keräämiseen sekä paineilmasaroiden tai muiden lyömävälineiden käyttö litofaagisimpukoiden keräämiseen on kielletty.

3. Pesäverkkojen ja hinattavien verkkojen, jotka asetetaan veteen veneestä ja koetaan rannalta (rannalta vedettävät nuotat), käyttö on kielletty 1 päivästä tammikuuta 2002 alkaen, ellei neuvosto päättä toisin määrääneemmistöllä komission ehdotuksesta ja sellaisten tieteellisten tietojen perusteella, jotka osoittavat, että kyseisten pyydysten käyttö ei vaikuta kalavaroihin kielteisesti.

3 artikla

1. Troolien, nuottien tai vastaavien hinattavien verkkojen käyttö on kielletty 3 merimailin päähän rannikosta ulottuvalla alueella tai 50 metrin isobaatin alueella, jos kyseinen syvyys saavutetaan jo lyhyemmällä etäisyydellä, vedettiinpyydyksiä millä tavalla tahansa, lukuun ottamatta kansallisessa lainsäädännössä olevaa poikkeusta silloin, kun 3 merimailin rannikkoalue ulottuu jäsenvaltioiden aluevesien ulkopuolelle.

Kuitenkin kaikkia pyydyksiä, joita käytetään 1 kohdassa säädettyä etäisyyttä lähempänä rannikkoa 1 päivänä tammikuuta 1994 voimassa olevan kansallisen lainsäädännön mukaisesti, voidaan käyttää 31 päivään joulukuuta 1998 asti, lukuun ottamatta paritroolia, jota voidaan käyttää 31 päivään joulukuuta 2002 asti, ellei neuvosto päättä toisin määrääneemmistöllä komission ehdotuksesta ja sellaisten tieteellisten tietojen perusteella, jotka osoittavat että kyseisten pyydysten käyttö ei vaikuta kalavaroihin kielteisesti.

2. Edellä olevasta 1 kohdasta poiketen harojen käyttö simpukoiden pyynnissä on sallittu riippumatta etäisyydestä rannikkoon ja syvyydestä, jos muiden lajien kuin simpukoiden saalis on enintään 10 prosenttia koko saaliin kokonaispainosta.

3. Pohjatrooleilla, -nuotilla ja -verkoilla kalastaminen *Poseidonia Oceanica* -lajin esiintymien tai muiden meressä kasvavien siemenkasvien yläpuolella on kielletty.

4. Kaikkien saartopyydysten asettaminen 300 metrin etäisyydelle rannikosta tai 30 metrin isobaatin alueelle, jos kyseinen syvyys saavutetaan jo lyhyemmällä etäisyydellä, on kiellettyä.

4 artikla

1. Jäsenvaltioiden on laadittava luettelo suojelluista alueista, joilla kalastustoiminnalle asetetaan rajoituksia näille alueille ominaisista biologisista syistä.

2. Kyseisten jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset vahvistavat luettelon pyydyksistä, joita suojelluilla alueilla voidaan käyttää, sekä asianmukaiset tekniset säännökset olennaisten säilyttämistavoitteiden ja tämän asetuksen säännösten mukaisesti.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden on ilmoitettava komissiolle, joka antaa ne muille jäsenvaltioille tiedoksi.

5 artikla

1. Jäsenvaltioiden on vahvistettava tärkeimpien pyydystyyppien teknisiä ominaisuuksia koskevat rajoitukset liitteessä II olevien vähimmäisvaatimusten mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuista rajoituksista on tehtävä ilmoitus komissiolle 1 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

Toimivaltaansa asetuksen (ETY) N:o 3094/86 14 artiklan mukaisesti käyttäessään komissio ottaa huomioon kyseisten vesialueiden kalastustoiminnan ominaisuudet.

6 artikla

1. Troolien tai vastaavien hinattavien verkkojen, pinta-verkkojen tai pesäverkkojen käyttö ja säilyttäminen aluksella on kielletty, ellei niiden silmäkoko siinä verkon osassa, jossa silmäkoko on pienin, ole sama tai suurempi kuin jokin liitteessä III lueteltu silmäkoko.

Kuitenkin kaikkia pyydyksiä, joiden vähimmäissilmäkoko on pienempi kuin jokin liitteessä III vahvistettu silmäkoko ja joita käytetään 1 päivänä tammikuuta 1994 voimassa olevan kansallisen lainsäädännön mukaisesti, voidaan käyttää 31 päivään joulukuuta 1998 asti, ellei neuvosto päättä toisin määränemistöllä komission ehdotuksesta ja sellaisten tieteellisten tietojen perusteella, jotka osoittavat että kyseisten pyydysten käyttö ei vaikuta kalavaroihin kielteisesti.

2. Silmäkokojen mitat määritellään komission asetuksessa (ETY) N:o 2108/84⁽¹⁾ säädettyä menettelyä noudattaen.

3. Verkkojen pituus määritetään yläköyden pituuden mukaan. Verkkojen korkeus määritetään yläköyteen nähden suorassa kulmassa ja märkinä venytettyjen silmien (solmut mukaan luettuna) korkeuksien summana.

7 artikla

Jäsenvaltiot voivat kieltää aluksesta purkamisen muualla kuin sellaisilla alueilla, jotka on varattu sitä varten tai joilla se on sallittu. Kun jäsenvaltiot toteuttavat tällaisia toimenpiteitä, niiden on ilmoitettava niistä välittömästi komissiolle, joka antaa ne tiedoksi muille jäsenvaltioille.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Luxemburgissa 27 päivänä kesäkuuta 1994.

8 artikla

1. Kalaa, äyriäistä, nilviäistä tai muuta kalastustuotetta pidetään alamittaisena, jos sen mitat ovat pienemmät kuin liitteessä IV asianomaisten lajien osalta säädettyt vähimmäismitat.

Kalojen, äyriäisten ja nilviäisten koko on mitattava asetuksen (ETY) N:o 3094/86 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ellei liitteessä IV toisin mainita. Jos vaaditun koon mittaamiseen on sallittu useita tapoja, kala, äyriäinen tai nilviäinen on vaaditun kokoinen, jos sen mitoista vähintään yksi on vastaavaa määritettyä vähimmäismittaa suurempi.

2. Korallien, merisiilien, merituppien ja sienieläinten vähimmäiskoosta säädetään perustamissopimuksen 43 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

3. Alamittaisia kaloja, äyriäisiä, nilviäisiä ja muita kalastustuotteita ei voida pitää aluksella, jälleenlaivata, purkaa aluksesta, kuljettaa, varastoida, myydä, asettaa näytteille tai saattaa myyntiin.

9 artikla

Tätä asetusta ei sovelleta kalastustoimintaan, jota harjoitetaan yksinomaan tieteellisissä tutkimustarkoituksissa asianomaisten jäsenvaltion tai asianomaisten jäsenvaltioiden luvalla ja alaisuudessa, ja kyseisestä toiminnasta on ennalta ilmoitettu komissiolle.

10 artikla

Komissio pyytää lausunnon ammattikalastajia edustavilta ammatillisilta järjestöiltä käyttäessään toimivaltaansa tämän asetuksen mukaisesti ja erityisesti silloin, kun se valmistelee ehdotuksia, jotka koskevat ammattikalastajien välillä tehtyjen sopimusten käsittämällä aloilla toteutettavia toimenpiteitä.

11 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1995.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

C. SIMITIS

⁽¹⁾ EYVL N:o L 194, 24.7.1984, s. 22

LIITE I

HERKÄT TAI UHANALAISET LAJIT JA YMPÄRISTÖT

LAJIT

Kaikki Välimeressä elävät:

- meren nisäkäslajit (valaat, eväjalkaiset),
- meren lintulajit,
- merikilpikonnalajit (*Cheloniidae*)
- meren kalalajit,

jotka on mainittu päätöksellä 82/461/ETY⁽¹⁾ hyväksytyyn muuttavien luonnonvaraisten eläinten suojelemista koskevan yleissopimuksen liitteissä I ja II tai päätöksellä 82/72/ETY⁽²⁾ hyväksytyyn Euroopan luonnonvaraisen kasviston ja eläimistön sekä niiden elinympäristön suojelua koskevan yleissopimuksen liitteessä II.

YMPÄRISTÖT

- kosteat rannikkoalueet,
- meressä kasvavien siemenkasvien yhdyskunnat.

⁽¹⁾ EYVL N:o L 210, 19.7.1982, s. 10

⁽²⁾ EYVL N:o L 38, 10.2.1982, s. 1

LIITE II

TÄRKEIMPIÄ PYYDYKSIÄ KOSKEVAT VÄHIMMÄISVAATIMUKSET

Troolit (pelagiset ja pohjatroolit)

- Kaikkien troolin perää sisä- tai ulkopuolelta peittävien välineiden käyttö rajoitetaan komission asetuksessa (ETY) N:o 3440/84⁽¹⁾ sallittuihin välineisiin.

Harat

- Harojen enimmäisleveys on 4 metriä, paitsi sienieläinten pyyntiin tarkoitettujen harojen (*gagava*).

Saartopyydykset (nuotat ja lamparaverkot)

- Verkon osan pituus rajoitetaan 800 metriin ja verkon korkeus 120 metriin, paitsi tonnikalanuottien osalta.

Pohjaverkot ja riimuverkot

- Pohjaverkkojen korkeus rajoitetaan 4 metriin.
- Yhden aluksen osalta on kiellettyä säilyttää aluksella ja laskea veteen yli 5 000 metriä verkkoa.

Pohjasiimat

- Yhden aluksen osalta on kiellettyä säilyttää aluksella ja laskea veteen yli 7 000 metriä pitkäsiimaa.

Pintasiimat (ajosiimat)

- Yhden aluksen osalta on kiellettyä säilyttää aluksella ja laskea veteen yli 60 kilometriä pitkäsiimaa.

⁽¹⁾ EYVL N:o L 318, 7.12.1984, s. 23

LIITE III

VÄHIMMÄISSILMÄKOOT

Hinattavat verkot (pohjatrootit, pintatrootit ^(*) , ankkuroidut kierrenuotat jne.)	40 millimetriä
Saartopyydykset	14 millimetriä

* Kalastettaessa sardiineja ja sardelleja pintatrootilla tämä silmäkoko on 20 millimetriä, jos näitä lajeja on 70 prosenttia saaliista lajittelun jälkeen.

LIITE IV

VÄHIMMÄISKOKO

Lajit	Vähimmäiskoko
KALAT	
<i>Dicentrarchus labrax</i>	23 cm
<i>Diplodocus</i> -lajit	15 cm
<i>Engraulis encrasicolus</i> ^(*)	9 cm
<i>Epinephelus</i> -lajit	45 cm
<i>Lophius</i> -lajit	30 cm
<i>Merluccius merluccius</i>	20 cm
<i>Mugil</i> -lajit	16 cm
<i>Mullus</i> -lajit	11 cm
<i>Pagellus</i> -lajit	12 cm
<i>Pagrus pagrus</i>	18 cm
<i>Polyprion americanus</i>	45 cm
<i>Scomber scombrus</i>	18 cm
<i>Solea vulgaris</i>	20 cm
<i>Sparus aurata</i>	20 cm
<i>Thunnus thynnus</i>	70 cm tai 6,4 kg
<i>Trachurus</i> -lajit	12 cm
<i>Xiphias gladius</i> ^(**)	120 cm
ÄYRIÄISET	
<i>Homarus gammarus</i>	selkäkilven pituus 85 mm kokonaispituus 240 mm
<i>Nephrops novvegicus</i>	selkäkilven pituus 20 mm kokonaispituus 70 mm
<i>Palinuridae</i>	kokonaispituus 240 mm
NILVIÄISET	
<i>Pecten</i> -lajit	100 mm
<i>Venerupis</i> -lajit	25 mm
<i>Venus</i> -lajit	25 mm

^(*) Jäsenvaltiot voivat muuntaa vähimmäiskoon kappalelukumääräksi kilogrammaa kohden.

^(**) Längden skall mätas längs en rät linje från underkåkens spets till den bakre änden av den kortaste fenstrålen i stjärtfenan.